

Ön elhiszi?

2011 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mélyen tisztelt bíróság, tekintetes törvényszék, én mint jogkövet? állampolgár, elhiszem, hogy Hunvald Györgyöt haza kellett engedni. Azt is készséggel elhiszem, hogyha valakit 603 millió forintos károkozással gyanúsítanak, és több mint két évig ?rizetben tartanak, annak jár némi szabadság, grasszáljon szabadon Budapesten, hiszen lakhelye a f?város, s csak ezt tiltják neki.

Elhiszem azt is, hogy az elmúlt héten annyira megromlott a volt erzsébeti polgármester egészségi állapota, hogy csak egy kiadós emeszpés szabadulási partin tudja azt kezelni. Mert egy hete döntött úgy a F?városi Ítéltábla, hogy Hunvaldnak rács mögött a helye, fél éve pedig a most gátlástalanul humánus F?városi Bíróság hozott hasonló határozatot. S akár hiszik, akár nem, nekem még afel?l sincs kétségem, hogy a 46 ezer oldalnyi bizonyíték csak valamilyen gonosz fideszes összeesküvés eredménye, s a jó Hunvald a 603 millió mellé nem akart még elemelni újabb 1,7 milliárd forintot. Elhiszem, hiszen a mélyen tisztelt F?városi Bíróság mostani döntése erre a következtetésre ad okot.

Mélyen tisztelt bíróság, tekintetes törvényszék, én mint jogkövet? állampolgár elhiszem, hogy Gál Györgyöt is haza kellett engedni. Kifejezetten tisztelem a bíróság bölcs szigorát, hogy a volt SZDSZ-es gazdasági bizottsági elnököt házi ?rizetbe helyezte. Azt is elhiszem, hogy Erzsébetváros létszükséglete volt, hogy Gál úr sógorn?je, annak barátn?je, s?t a barátn? testvére is minél gyorsabban bérlakáshoz jusson. S csakis a realizztikusan frappáns vagyongazdálkodás eredménye lehetett, hogy az említett lakásokat a fent említett bér!k kedvezményesen meg is vásárolhatták. Az pedig, hogy Gál barátn?je és felesége – mintegy a szabad demokrata csalásideál valóságba ültetéseként – az önkormányzat cechére telefonált tényleg csak piszlicsaré ügy ahhoz képest, hogy Hunvaldhoz hasonlóan köze lehetett az elt?nt százmilliókhoz. Mindezt elhiszem, hiszen a mélyen tisztelt F?városi Bíróság mostani döntése erre ad okot következtetni.

Mélyen tisztelt bíróság, tekintetes törvényszék, én mint jogkövet? állampolgár elhiszem, hogy Hunvald és Gál már semmiképpen sem bírta volna ki ?rizetben a következ? pár hetet, amíg a büntet?per folytatódik. Nem is beszélve a rá következ? egy hónapról, amelyen belül véget ér. Elhiszem, hiszen semmi okom sincs kételkedni a bíróság körültekintésében és bölcsességében. Mint ahogy nem volt akkor sem, amikor a szerencsétlen szülészn?t hetekig tartották rács mögött, s miután házi ?rizetbe helyezték, még a parlamenti meghallgatás ülésére sem engedték el. Világos: a szigor az legyen szigor. S a törvény helyes alkalmazása is legyen valami...

Mélyen tisztelt bíróság, tekintetes törvényszék, én mint jogkövet? állampolgár elhiszem, hogy Hagyó Miklóst aztán végképpen haza kellett engedni. Nyilván nem érezte jól magát a sitten, nagyot fogyott, és a hazai börtönviszonyok ismeretében még a napi parizeradaggal is gond lehetett. Egy másodpercig sem kételkedtem abban sem, hogyha valakit b?nszövetkezetben elkövetett h?tlen kezeléssel és zsarolással vádolnak, annál nem áll fel az összebeszélés esélye, s bens?séges házi ?rizetben a helye. A bíróság példás bölcsessége, hogy március végén két hónapra meg is hosszabbították a házi ?rizetet, hiszen annyira jól érzi ott magát, ráadásul az egyik pletykalap szerint még napi rendszerességgel lelkigyakorlatot is végez egy „kis egyház” képvisel?jével. Arany az ilyen ember, na. S mivel Kulcsár Attilának is kijutott eme szigorból, s?t, még siófoki partizását is elnézték, és csak hinni tudok a mélyen tisztelt bíróságnak.

Mélyen tisztelt bíróság, tekintetes törvényszék, én mint az elmúlt évtizedeket Magyarországon leélt állampolgár egy dologban azonban már nem tudok hinni. Abban, hogy a fenti történetek a véletlen m?vei, abban, hogy a bíróság mindig független, hogy igazságot vagy legalábbis törvényt oszt. Abban, hogy nincs szükség a bírósági reformra. Ebben, mélyen tisztelt bíróság, én már nem hiszek, hiszen a hónapról hónapra egyre mélyebben tisztelt bírói kar döntései erre adnak okot következtetni.

És, sajnos, ebben már nem vagyok egyedül.
Máté T. Gyula, magyarhirlap.hu

Ajánló